

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/106/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3811010559
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 12. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislav Hájiček
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2012:3811010559.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne prejednal na verejnom zasadnutí konanom dňa 3. decembra 2012 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Stanislava Hájička a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Rastislava Vranku o d v o l a n i a, ktoré proti rozsudku Okresného súdu v Prievidzi sp. zn. 1T 173/2011, zo dňa 10. mája 2012 podali obžalovaný Ing. I. T., nar. XX.X.XXXX v J., t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu v Hrnčiarovciach nad Parnou a Okresný prokurátor v Prievidzi v neprospech obžalovaných Ing. I. T., obžalovanej JUDr. O. V., nar. XX.X.XXXX v E., trvale bytom v E., X. č. XXX/XX a obžalovaného I. I. Y., nar. XX.X.XXXX v B. pod E., trvale bytom v G., K. č. XXX/XX a takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. b/,c/,e/, ods. 3 Tr. por. sa napadnutý rozsudok u obžalovaného Ing. I. T. z r u š u j e v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec v zrušenej časti sa v r a c i a súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

II. Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie prokurátora vo vzťahu k obžalovanej JUDr. O. V. a k JUDr. I. Y. z a m i e t a.

o d ô v o d n e n i e :

Vyššie citovaným rozsudkom bol obžalovaný Ing. I. T. uznaný vinným v bodoch 1/ a 2/ z pokračovacieho prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 348 ods. 1 písm. f/ Tr. zák. a z pokračovacieho zločinu marenia spravodlivosti spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 344 ods. 1 písm. b/ Tr. zák., pretože

1/ od 06.októbra 2008 až do presne nezisteného mesiaca roku 2010 obžalovaný Ing. I. T. nezisteným spôsobom zabezpečil z rôznych Ústavov na výkon väzby na území Slovenskej republiky najmenej tridsaťkrát rukou na papieri napísané odkazy rôzneho obsahu, hoci bol v tom čase väzobne stíhaný a počas výkonu väzby mal vždy okrem iného dôvod väzby uvedený v § 71 ods. 1 písm. b/ Tr. por. v trestnom konaní vedenom na ÚBOK, Odbor Západ pod ČVS:PPZ-6/BOK-Z-2009 a ktorý sa v priebehu uvedenej doby striedavo nachádzal v rôznych Ústavoch na výkon väzby na území Slovenskej republiky a tieto odkazy nezisteným spôsobom odovzdával B. K., nar. XX.XX.XXXX v X. C., bytom G. W., L., E. č. XXX/XX, ktorý ďalej odkazy určené ďalším adresátom týmto odovzdával a ich odpovede a svoju odpoveď na ne doručil obžalovanému Ing. I. T. do výkonu väzby tak, že tieto odoslal bežnou poštou v obálkach, na ktorých bola ako odosielateľ uvedená Advokátska kancelária obžalovaného JUDr. I. Y. s jeho pečiatkou, pričom obžalovaný JUDr. I. Y. o celom konaní nevedel, B. K. na základe pokynov uvedených v odkazoch informoval, že keď budú predvolaní na Políciu, aby ich výpoveď nebola v rozpore so skutočnosťami uvádzanými v zápisnici o jeho výsluchu,

2/ v presne nezistenej dobe, približne v mesiacoch október až november 2008 obžalovaný Ing. I. T. nezisteným spôsobom zabezpečil z presne nezisteného Ústavu na výkon väzby na území Slovenskej republiky, ktorý bol v tom čase väzobne stíhaný a počas výkonu väzby mal vždy okrem iného dôvod

väzby uvedený v § 71 ods. 1 písm. b/ Tr. por. a ktorý sa v priebehu uvedenej doby nachádzal v rôznych Ústavoch na výkon väzby na území Slovenskej republiky, rukou písaný odkaz, v ktorom bolo uvedených 5 príbehov o tom ako sa odohrali skutky, pre ktoré sa v tom čase viedlo trestné stíhanie na ÚBOK, Odbor Západ pod ČVS:PPZ-94/BOK-Z-2008, za ktoré bol obžalovaný Ing. I. T. v tom čase väzobne stíhaný, pričom tento odkaz nezisteným spôsobom odovzdal B. K., ktorý ho následne prepísal a ukázal osobám V. E., nar. XX.XX.XXXX, C. V., nar. XX.XX.XXXX, X. L., nar. XX.XX.XXXX, I. X., nar. XX.XX.XXXX a iným a uviedol im, aby v prípade, že budú predvolaní na Políciu na výsluch vypovedali v súlade s týmito príbehmi, čo B. K., V. E., C. V., X. L., I. X. aj urobili a po tom, ako boli takto ovplyvnení pred vyšetrovateľom v trestnom konaní vedenom pod ČVS:PPZ-94/BOK-Z-2008 vypovedali v procesnom postavení svedkov a v týchto výpovediach opísali skutočnosti tak, ako sa nestali a ich výpoveď obsahovo zodpovedala odkazu, ktorý im prostredníctvom obžalovaného ukázal B. K..

Bol za to odsúdený podľa § 344 ods. 1 Tr. zák., § 42 ods.1, § 41 ods. 2 Tr. zák. a § 38 ods. 7 Tr. zák. k súhrnnému nepodmienečnému trestu odňatia slobody v trvaní 5 rokov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. pre výkon uloženého trestu bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zároveň zrušil výrok o treste v rozsudku Okresného súdu v Prievidzi sp. zn. 3T 28/2011 zo dňa 9.5.2011 v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín sp. zn. 3To 85/2011 zo dňa 20.9.2011, ako aj ďalšie rozhodnutia naň obsahovo nadväzujúce, ak týmto rozhodnutím stratili podklad.

Ďalej citovaným rozsudkom súd podľa § 285 písm. a/ Tr. por. oslobodil obžalovanú JUDr. O. V. spod obžaloby Okresnej prokuratúry v Partizánskom sp. zn. Pv 321/2011 zo dňa 25. augusta 2011, pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 348 ods. 1 písm. f/ Tr. zák., na tom skutkovom základe, že približne v období mesiacov januára 2010 až jún 2010 obžalovaná JUDr. O. V. nezisteným spôsobom vyniesla z Ústavov na výkon väzby Ilava a Leopoldov najmenej trikrát na papieri napísané odkazy rôzneho obsahu od jej klienta obžalovaného Ing. I. T., nar. XX.X.XXXX, ktorého v tom čase ako obhajkyňa zastupovala a ktorý bol v tom čase väzobne stíhaný z dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 písm. b/ Tr. por. v trestnom konaní vedenom na ÚBOK, odbor Západ pod ČVS:PPZ-6/BOK-Z-2009 a ktorý sa v priebehu uvedenej doby striedavo nachádzal v Ústave na výkon väzby Ilava a Leopoldov a tieto odkazy vo svojej kancelárii na Y. č.X v E. odovzdala B. K., nar. X.XX.XXXX a spoluobvinenej v uvedenej trestnej veci C. V., nar. X.XX.XXXX, pričom obaja menovaní na tieto odkazy písomne odpovedali a svoje odpovede odovzdali najmenej trikrát obžalovanej JUDr. O. V. v jej kancelárii na Y. číslo X v E., čím došlo k mareniu výkonu väzby podľa § 71 ods. 1 písm. b/ Tr. por.

Konečne súd podľa § 285 písm. c/ Tr. por. oslobodil aj obžalovaného JUDr. I. Y., nar. XX.X.XXXX v B. pod E., okres G., trvale bytom G., K. č. XXX/XX spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry v Partizánskom sp. zn. Pv 321/2011 zo dňa 25. augusta 2011, pre pokračovací prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 348 ods. 1 písm. f/ Tr. zák. a pre pokračovací zločin marenia spravodlivosti formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 344 ods. 1 písm. b/ Tr. zák., na skutkovom základe, že

1/ od 06.októbra 2008 až do presne nezisteného mesiaca roku 2010 obžalovaný JUDr. I. Y. nezisteným spôsobom zabezpečil z rôznych Ústav na výkon väzby na území Slovenskej republiky najmenej tridsaťkrát rukou na papieri napísané odkazy rôzneho obsahu od jeho klienta obžalovaného Ing. I. T., nar. XX.XX.XXXX, ktorého v tom čase ako obhajca zastupoval a ktorý bol v tom čase väzobne stíhaný a počas výkonu väzby mal vždy okrem iného dôvod väzby uvedený v § 71 ods. 1 písm. b/ Tr. por. v trestnom konaní vedenom na ÚBOK, Odbor Západ pod ČVS:PPZ-6/BOK-Z-2009 a ktorý sa v priebehu uvedenej doby striedavo nachádzal v rôznych Ústavoch na výkon väzby na území Slovenskej republiky a tieto odkazy vo svojej kancelárii na Y. č. X v G. odovzdával B. K., nar. XX.XX.XXXX v X. C., bytom G. W., L., E. č. XXX/XX, ktorý ďalej odkazy určené ďalším adresátom týmto odovzdával a ich odpovede a svoju odpoveď na ne doručil obžalovaného Ing. I. T. do výkonu väzby tak, že tieto odoslal bežnou poštou v obáľkach, na ktorých bola ako odosielateľ uvedená Advokátska kancelária obžalovaného JUDr. I. Y. s jeho pečiatkou, pričom obžalovaný JUDr. I. Y. o celom konaní vedel a navyše obžalovaný JUDr. I. Y. približne v mesiaci jún 2009 odovzdal vo svojej kancelárii B. K. i rukou písaný odkaz od obžalovaného Ing. I. T. spolu so zápisnicou o výsluchu obžalovaného Ing. I. T. spísanou na Okresnom súde Trenčín dňa 09.júna 2009 v trestnom konaní vedenom na ÚBOK, Odbor Západ pod ČVS:PPZ-6/Z-2009, B. K. na základe pokynu uvedeného v odkaze zavolať do kancelárie obžalovaného JUDr. I. Y. V. E., nar. XX.XX.XXXX a C. V., nar. XX.XX.XXXX, ukázal a dal im túto zápisnicu prečítať, pričom v odkaze bolo uvedené, že keď budú predvolaní na Políciu, aby ich výpoveď nebola v rozpore so skutočnosťami uvádzanými v zápisnici o výsluchu obžalovaného Ing. I. T.,

2/ v presne nezistenej dobe, priblizne v mesiacoch október až november 2008 obžalovaný JUDr. I. Y. nezisteným spôsobom zabezpečil z presne nezisteného Ústavu na výkon väzby na území Slovenskej republiky od jeho klienta obžalovaného Ing. I. T., nar. XX.XX.XXXX, ktorého v tom čase ako obhajca zastupoval a ktorý bol v tom čase väzobne stíhaný a počas výkonu väzby mal vždy okrem iného dôvod väzby uvedený v § 71 ods. 1 písm. b/ Tr. por. a ktorý sa v priebehu uvedenej doby nachádzal v rôznych Ústavoch na výkon väzby na území Slovenskej republiky, rukou písaný odkaz, v ktorom bolo uvedených päť príbehov o tom, ako sa odohrali skutky, pre ktoré sa v tom čase viedlo trestné stíhanie na ÚBOK, Odbor Západ pod ČVS:PPZ-94/BOK-Z-2008, za ktoré bol obžalovaný Ing. I. T. väzobne stíhaný, pričom tento odkaz odovzdal B. K., ktorý ho následne prepísal a ukázal osobám V. E., nar. XX.XX.XXXX, C. V., nar. XX.XX.XXXX, X. L., nar. XX.XX.XXXX, I. X., nar. XX.X.XXXX a iným a uviedol im, aby v prípade, že budú predvolaní na Políciu na výsluch vypovedali v súlade s týmito príbehami, čo B. K., V. E., C. V., X. L., I. X. aj urobili a po tom, ako boli takto ovplyvnení pred vyšetrovateľom v trestnom konaní vedenom pod ČVS:PPZ-94/BOK-Z-2008 vypovedali v procesnom postavení svedkov, a v týchto výpovediach opísali skutočnosti tak, ako sa nestali a ich výpoveď obsahovo zodpovedala odkazu, ktorý im prostredníctvom obžalovaného JUDr. I. Y. adresoval obžalovaný Ing. I. T. a ktorý im ukázal B. K..

Proti tomuto rozsudku podali odvolania okresný prokurátor v neprospech všetkých troch obžalovaných a Ing. I. T. a to proti všetkým výrokom jeho sa týkajúcich.

Okresný prokurátor v písomne odôvodnenom odvolaní uviedol, že súd pri rozhodovaní nesprávne vyhodnotil skutkový stav veci a za základ zobral výpovede obvinených, ktorí popreli spáchanie žalovaných skutkov ako aj zmenené výpovede svedkov na hlavnom pojednávaní. Súd sa uspokojil s tvrdeniami svedka (zrejme K.), že v prípravnom konaní v čase výpovede bol v strese, nakoľko bol vo väzbe. Uviedol doslovne odôvodnenie rozsudku týkajúce sa oslobodzujúcej časti, s podrobným konštatovaním výpovedí svedkov B. K. a C. V. v prípravnom konaní ako aj výpovedí X. L. a V. E.. Zdôraznil, že z ich výpovedí vyplýva, že v odkazoch od Ing. T. sa nachádzali aj návody na zúčtovanie fiktívnych faktúr, teda ekonomickej trestnej činnosti. Obžalovaní nemuseli prísť priamo do kontaktu s listinami, na ktorých boli odkazy od Ing. T., ale len do styku s obáčkami, ktoré zaistené neboli a nemohli teda byť predmetom znaleckého skúmania. Neobstojí ani argument súdu o dôslednej kontrole prinášaných a odnášaných písomností do a z väzníc, pretože súd nepreukázal túto skutočnosť a ani ju neoveroval. Pokiaľ ide o argument, že listy, ktoré dostával K. od Ing. T. z väzby a mali sa týkať prevažne prevádzky jeho firiem, a to návodmi na úpravu účtovníctva fiktívnymi faktúrami, teda ekonomickej stránky, ide ekonomicke trestnú činnosť. Je nelogické, aby takto posielal odkazy z väzby, keby išlo o legálne ekonomicke aktivity. Pokiaľ sa týka znaleckého posudku odvetvie daktyloskopia a biológia, ktorým nebolo potvrdené, že na zadržaných listinách sa nachádzajú tieto stopy, svedok K. uviedol, že tieto listiny boli iba posledné, ktoré nestihol spáliť. Preto obvinení mohli prísť do kontaktu len s obáčkami, ktoré však neboli zaistené. Ani tvrdenie súdu, že počas návštev boli JUDr. Y. a JUDr. V. dôsledne kontrolovaní neobstojí, pretože neuviedli či bol kontrolovaný aj počet a obsah písomností. Je teda evidentné, že konštatovanie súdu, že u obžalovanej JUDr. V. nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý bola podaná obžaloba a u JUDr. Y., že nebolo preukázané, že žalované skutky spáchal, je opreté len o tvrdenia obžalovaných a zmenené výpovede dvoch svedkov. Navyše pokiaľ ide o výrok o vine týkajúci sa obžalovaného Ing. T. súd vôbec nerozhodol o skutku uvedenom v obžalobe pod bodom 1/, aj keď o tomto skutku u obžalovanej JUDr. V. rozhodol o oslobodení spod obžaloby. Navyše pri výroku o treste u obžalovaného Ing. T. mal súd ukladať súhrnný a spoločný trest za použitia § 41 ods. 2, § 42 ods. 1, § 36 písm. j/, § 37 písm. m/ Tr. zák. a zároveň zrušiť výrok o vine v bode 1/ a celý výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3T 28/2011, nakoľko v tomto bode ide u obžalovaného o pokračujúci trestný čin, pri ktorom je potrebné uložiť spoločný trest podľa § 41 ods. 3 Tr. zák. Na verejnom zasadnutí prokurátorka krajskej prokuratúry zotrvala na dôvodoch podaného odvolania a navrhla napadnutý rozsudok zrušiť podľa § 321 ods. 1 písm. b/, d/ Tr. por. a vec vrátiť súdu prvého stupňa, na nové prejednanie a rozhodnutie.

Obžalovaný Ing. T. v písomne odôvodnenom odvolaní prostredníctvom obhajcu uviedol, že rozhodnutie súdu nie je správne a že rozhodne popiera, že by dával predmetné písomnosti JUDr. Y., či JUDr. V. pri návštevách, resp. zasielal prostredníctvom pošty. Pred aj po návštevách vo väznici mu bola vykonaná osobná kontrola ako aj kontrola všetkých písomných dokladov. Skutkové vety sú veľmi všeobecné a nekonkrétne. Navyše nie je správne ani právne posúdenie žalovaného konania, pretože ustanovenie § 344 ods. 1 Tr. zák. v sebe nezahŕňa aj návod na trestný čin krivej výpovede a krivej prisahy, ktorá

je samostatnou skutkovou podstatou podľa § 346 Tr. zák. Preto navrhol, aby krajský súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju znovu prejednal a rozhodol. Na verejnom zasadnutí, ktorého sa nezúčastnil, prostredníctvom obhajcu navrhol napadnutý rozsudok zrušiť podľa § 321 ods. 1 písm. a/, b/, c/ Tr. por. a vec vrátiť okresnému súdu, alternatívne ho spod obžaloby oslobodiť.

JUDr. O. V. vo svojom vyjadrení k odvolaniu prokurátora zdôraznila, že prokurátor nekonkretizoval, ktoré konkrétne listy a s akým konkrétnym obsahom boli ňou vynesené a ako konkrétne malo dôjsť k mareniu výkonu väzby. Ing. T. zastupovala v rôznych správnych a občianskoprávných konaniach a informácie v tomto smere mohla získať priamo od neho pri návštevách. Ak konzultovala s inými osobami čokoľvek, prípadne aj v súvislosti s obhajobou, tak išlo o otázky ekonomické či obchodné. Ďalej poukázala na jej vzťah k C. V. a B. K.. Preto navrhla aj na verejnom zasadnutí odvolanie prokurátora zamietnuť.

JUDr. I. Y. na verejnom zasadnutí prostredníctvom svojho obhajcu navrhol odvolanie prokurátora zamietnuť.

Krajský súd ako súd druhého stupňa preskúmal napadnutý rozsudok, preskúmal i správnosť a zákonnosť konania, ktoré mu predchádzalo a po oboznámení sa so všetkými dôkazmi založenými v priložených trestných spisoch, vrátane dôkazov zachytených na CD diskoch rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Z vykonaného dokazovania ako v prípravnom konaní, tak aj na hlavnom pojednávaní bolo bez pochybností preukázané, že Ing. T., ktorý bol väzobne stíhaný z dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 písm. b/ Tr. por. odosielal z väzby značný počet dopisov svojmu obhajcovi JUDr. Y. prostredníctvom pošty, a ktorá mu bola adresovaná na jeho advokátsku kanceláriu, ako aj z tejto kancelárie jemu a ktorá neprechádzala cenzúrou orgánov väznic, v ktorých sa postupne nachádzal. Niet tiež pochybností, že vo viacerých prípadoch (usmerňovanie svedkov v súvislosti s protiprávnymi aktivitami v jeho podnikaní, návod na podpálenie auta atď.) a tiež uvedených pod bodom 2/ napadnutého rozsudku, v týchto dopisoch uvádzal nepravdivé okolnosti súvisiace s jeho trestným stíhaním a požadoval od osôb, ktoré v týchto dopisoch uvádzal, aby vypovedali v jeho trestných veciach v jeho prospech a spôsobom, na základe ktorého by jeho konania nemohli byť posúdené ako trestné. Bez pochybností je aj to, že tieto dopisy ako vyplýva zo znaleckých posudkov písal sám osobne. Jeho vyjadrenia k týmto skutkom sú nejasné, nekonkrétne a evidentne nepravdivé. Preto skutkové závery okresného súdu v tejto časti zodpovedajú vykonanému dokazovaniu. Okresný prokurátor vo svojom odvolaní namietal, že okresný súd nerozhodol u obžalovaného Ing. T. o skutku uvedeného v bode 1/ obžaloby. V tomto smere skutočne súd napriek rozhodnutiu v časti týkajúcej sa JUDr. V. o tomto bode obžaloby u Ing. T. nerozhodol. Tu je potrebné pripomenúť, že z doteraz vykonaného dokazovania bolo preukázané, že menovaná predmetné tri dopisy z ústavu na výkon väzby nevyniesla, ani na ne neodpovedala, ako je uvedené v obžalobe, avšak ak tieto dopisy Ing. T. skutočne napísal a z väzby mimo cenzúru odoslal je potrebné o tomto skutku uvedeného v bode 1/ obžaloby v časti týkajúcej sa Ing. T. aj rozhodnúť. Ku skutkom uvedeným pod bodmi 1/ a 2/ napadnutého rozsudku nemá krajský súd žiadne pripomienky.

Zložitejšia dôkazná situácia je v časti týkajúcej sa obžalovaného JUDr. Y. a JUDr. V.. Dôkazy zabezpečené v prípravnom konaní naznačovali, že obaja obžalovaní sa žalovaných skutkov dopustili. Krajský súd z hľadiska procesného postupu orgánov činných v trestnom konaní vrátane postupu prokurátorov nemohol prisvedčiť všetkým námietkam JUDr. Y.. Tieto námietky však nemali podstatný vplyv na samotné rozhodnutie súdu. V tomto prípade podstatnou okolnosťou pre meritórne rozhodnutie je posudzovanie výpovedí svedkov a najmä B. K. v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní. V rámci čistého kontradiktórneho procesu sú právne relevantné dôkazy vykonané len na pojednávaní na súde, avšak v rámci nášho Trestného poriadku musí súd prihliadať aj na dôkazy a výpovede svedkov vykonaných v prípravnom konaní a z viacerých hľadísk hodnotiť ktorá výpoveď, resp. ktorý dôkaz je pravdivý. Každý súd má hodnotiť vykonané dôkazy jednotlivo i v ich súhrne a prihliadať pritom aj na osobnosti obvinených, a najmä svedkov, ako aj logické súvislosti. Je nesporné, že ak vypovedá ako svedok osoba nachádzajúca sa vo väzbe, alebo voči ktorej sa vedie trestné stíhanie, jeho výpoveď môže byť takýmito skutočnosťami ovplyvnená. Obžalovaný JUDr. Y. od počiatku popieral, že sa akýmkoľvek spôsobom podieľal na vynášaní korešpondencie od Ing. T. z väznic v ktorých sa nachádzal, ani že by mu zasielal v dopisoch informácie týkajúce sa jeho trestnej činnosti. Z logických súvislostí vyplýva, že ani na to nemal dôvod, podobne ako aj JUDr. V., pretože mohli navštevovať a navštevovali Ing. T. vo väzbe a preberať tu s ním skutky a to nielen tie pre ktoré bol vo väzbe. Faktom ale zostáva,

že dopisy od Ing. T. musel vo svojej kancelárii vidieť. Je možno uveriť jeho tvrdeniu, týkajúceho sa osoby B. K. ako aj možnosti mu, aby dopisy od Ing. T. preberal, keďže niet tiež pochybností, že K., aj keď nebol zamestnancom JUDr. Y., spolupracoval s Ing. T. pri riešení rôznych ekonomických, ale i iných aktivitách, týkajúcich sa množstva podnikateľských vecí. Takýto súhlas je síce u advokátov neobvyklý a nesvedčí o dostatočnom dodržiavaní advokátskej etiky, keďže ako sám zdôrazňoval mohlo dochádzať k porušovaniu tajomstva, zakotveného v Zákone o advokácii (§ 23), avšak nie je možno z neho vyvodzovať jeho trestnú zodpovednosť. Rozhodujúcou otázkou teda je, či vedel o obsahu dopisov od Ing. T., teda o tom, že v predmetných dopisoch sa nachádzajú údaje súvisiace s návrhmi na krivé výpovede svedkov, resp. iné údaje, ktoré by marili vykonávanie spravodlivosti. B. K. v prípravnom konaní čiastočne usvedčoval JUDr. Y. ako aj JUDr. V. z konania uvedeného neskôr v obžalobe, pričom však krajský súd po podrobnom vyhodnotení jeho výpovedí musí konštatovať, že ani tieto výpovede nie sú dostatočné pre nespochybniteľný záver, že JUDr. Y., či JUDr. V. vedeli o obsahu predmetných listov, resp. že by sa podieľali na vynášaní nejakých písomností od Ing. T.. Na hlavnom pojednávaní, ako vyplýva zo záznamu zachyteného na CD disku, B. K. v rozhodujúcich smeroch svoje výpovede a to na rozdiel od prípravného konania, po zložení prísahy a týkajúce sa vedomostí obžalovaných o obsahu dopisov nepotvrdil a nepotvrdili to ani C. V. či V. E.. Navyiac tomu nenasvedčujú ani výsledky znaleckého skúmania z oblasti daktyloskopie. Konečne nie je možno prehliadnúť, že takúto korešpondenciu, teda vykonávanú vyššie uvedeným spôsobom, pokiaľ jej obsahom nie sú údaje, ktoré by mohli viesť k mareniu účelu väzby, alebo vo vzťahu k osobám v súvislosti s trestným konaním, nie je možno považovať za trestný čin. Obžaloba nemohla vykonať selekciu takýchto dopisov, keďže neboli k dispozícii avšak z obsahu výpovedí B. K., C. V. či V. E. vyplýva, že počet dopisov obsahujúcich údaje charakteru týkajúceho sa protiprávneho konania, kde vystupoval v rôznom postavení Ing. T. bol značný počet. Niet však žiadnych pochybností o konaní Ing. T. vo vzťahu k písomnostiam obsahujúcich udalosti označené ako Palermo, Eurocentrum, Prior, Lucas. Pokiaľ sa týka JUDr. V. nie je možné si nepovšimnúť, že v zaistených písomnostiach sa Ing. T. domáha, aby o nich bola vyrozumená aj ona, takže je nelogické, aby písomnosti sama vynášala z väznice.

Z uvedených dôvodov je aj krajský súd názoru, že síce skutok spočívajúci v tom, že na adresu JUDr. Y. boli zasielané písomnosti od Ing. T. vyššie uvedeným spôsobom nachádzajúceho sa vo väzbe, ako aj opačným smerom, sa stal, avšak nie je prítomná subjektívna stránka konania, teda že vedel, alebo bol aspoň uzrozumený s tým, že tieto písomnosti obsahujú údaje, ktoré smerujú k zbaveniu sa trestnej zodpovednosti Ing. T. z konaní, pre ktoré sa vo väzbe nachádzal. Preto jeho oslobodenie spod obžaloby podľa § 285 písm. c/ Tr. por. je správne a zákonné. U JUDr. V. nebolo preukázané, že by vôbec podobné písomnosti vyniesla a odpovedala na ne i z ďalšieho dôvodu, že zastupovala obžalovaného v občianskoprávných a nie v trestných veciach. Preto jej oslobodenie spod obžaloby zodpovedá ustanoveniu § 285 písm. a/ Tr. por., teda, že žalovaný skutok sa nestal.

V súvislosti s konaním obžalovaného Ing. T. sa krajský súd zaoberal i otázkou právneho posúdenia konania ako marenia dôkazu a bránenia v získaní dôkazu, ako uviedol okresný súd v právnej vete. Je zrejmé, že musí ísť o neoprávnené konanie a nie konanie ktoré v rámci práva na obhajobu umožňujú naše zákony. Napr. odmietanie vypovedať, poskytnúť dôkazy, či spochybňovať pravdivosť výpovedí, resp. namietajú zákonnosť konania a podobne nemôže byť považované ako marenie, či bránenie získaniu dôkazov podľa § 344 ods. písm. b/ Tr. zák. Avšak usmerňovanie či návod na nepravdivú výpoveď v úmysle vyvinúť sa z trestnej zodpovednosti, či ovplyvniť dôkazy v rozpore so skutočnosťou vo svoj prospech, považuje aj krajský súd ako marenie dôkazu, resp. bránenie v získaní dôkazu. Vzhľadom na vyššie uvedené konanie obžalovaného, ktorý sa nachádzal vo väzbe, došlo aj k mareniu výkonu úradného rozhodnutia v zmysle § 348 ods. 1 písm. f/ Tr. zák. Pokiaľ obhajoba poukazuje na predchádzajúce rozhodnutie krajského súdu sp. zn. 3To 103/2011, toto rozhodnutie sa týka výpovede svedka a nie obvinenej osoby.

Odvolanie prokurátora smerovalo aj proti výroku o treste tak, ako je vyššie uvedené v jeho odvolaní. V danom prípade sa obžalovaný dopustil ako je uvedené v rozsudku Okresného súdu v Prievidzi sp. zn. 3T 28/2011 rovnakého trestného činu marenia spravodlivosti. Krajský súd sa však nestotožnil s tým, že v danom prípade ide o pokračovací trestný čin. Samotná rovnaká právna kvalifikácia totiž pre takýto záver nesvedčí. V zmysle § 122 ods. 10 Tr. zák. všetky čiastkové útoky sa posudzujú ako jeden trestný čin, ak všetky čiastkové útoky toho istého páchatela spája objektívna súvislosť v čase (čo prítomné je), ale aj v spôsobe páchania a v predmete útoku. Pri porovnaní skutkov v predchádzajúcom rozsudku a konania uvedeného v súčasnej obžalobe je evidentné, že spôsob páchania a predmety útoku sú značne

rozdielne. Preto neprichádza do úvahy uložiť obžalovanému Ing. T. spoločný trest. Obžalovanému bol uložený súhrnný a úhrnný trest odňatia slobody za použitia § 38 ods. 7 Tr. zák., takže použitie §§ 37 a 36 neprichádza do úvahy. Na druhej strane vzhľadom k osobnosti obžalovaného a jeho predchádzajúcej trestnej činnosti, ako aj okolností súvisiacich so vzťahom obžalovaného k našim zákonom nepovažuje krajský súd uložený trest v rámci zvýšenej trestnej sadzby za dostatočný, ale mal mu byť uložený trest prísnejší.

Na základe vyššie uvedeného krajský súd zrušil napadnutý rozsudok len v časti týkajúcej sa obžalovaného Ing. I. T. a vec vrátil okresnému súdu, aby rozhodol aj o skutku pod bodom 1/ obžaloby, ako aj o novom treste.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.